

Kotiteollisuus, +-0

Taon yksin sieluni mustaa varjoa
muotokuvaa mustemmaksi muuttuvaa
ei keskenerinen kuva Immit
ei se tuo varjon valtaan lohtua

Hyvin osasin kyllä alkaa
kunpa osaisin joskus lopettaa
miksi jatkaa matkaa, joka johtaa
rumaan muotokuvaan
ihmisen irvikuvaan
kapsien rakien elmiin
jmm, josta kteen j
plusmiinus nolla

Katson yksin luomustani yss hohtavaa
se ojenteleee kynsin, kutsuu renkin
leikkimn "seuratkaa johtajaa"
kulkemaan Helvettiin johtavaa tiet